

SENTÈNCIA 99-03 DEL 29 DE GENER DE 1999

URBANISME. PROTECCIÓ DEL PATRIMONI CULTURAL. La construcció projectada seria contrària a les ordenacions relatives a la protecció del patrimoni cultural i la demanda de permís de construir ha estat encertadament rebutjada.

Ponent: M.I. Sr. Bernard Plagnet

ANTECEDENTS DE FET

1.- El procurador de la part demandant va interposar recurs contra el Decret del Govern núm. 118 /GJ/96 del 13 de novembre de 1996, ratificant el Decret del 2 de juliol anterior adoptat pel Quart de La Cortinada per mitja del qual quedava denegada la demanda de construcció d'un assecador de tabac en un terreny que limita amb l'Església de La Cortinada, sol·licitant la declaració d'il·legalitat dels referits Decrets i del dret dels agents a disposar de l'autorització de construcció sol·licitada.

2.- En la sentència de 14 de maig de 1998, el Tribunal de Batlles ha desestimat en tots els seus termes la demanda formulada dels consorts Srs. Bonaventura C.P. i Josep A.B.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 2 de juliol de 1998, els Sr. C.P. i A.B. estimen principalment que els Decrets impugnats atempten contra els articles 3 i 27 de la Constitució, i l'article 4 del Codi de l'administració.

4.- En la seva contesta de data 20 de juliol de 1998, el Quart de la Cortinada manifesta:

-que el dret a construir no forma part intrínseca del dret de propietat immoble, sinó que deriva de la Llei, i la llei estableix diferents limitacions en funció de la situació del solar;

-que el projecte de l'apel·lant no compleix les normes vigents, perquè les normes vigents prohibeixen construir a l'entorn de les esglésies romàniques, llevat d'obtenir una dispensa, que no ha obtingut;

-que la resolució del Quart és perfectament ajustada a dret i que es fonamenta en les disposicions vigents en matèria de protecció del patrimoni

històric i artístic del Principat, essencialment les Ordinacions de 13 de juliol de 1964 i de 5 de juliol de 1988.

5.- En la seva contesta de data 22 de juliol de 1998, el M.I. Govern manifesta principalment:

-que l'edifici que es pretén construir no tan sols ha de respectar les ordinacions comunals i generals sobre urbanisme i construcció, sinó que a més a més ha de respectar l'ordinació núm. 2, de data 14 de juliol de 1964 i l'ordinació núm. 5 de data 5 de juliol de 1988, que sotmeten el projecte de construcció a una limitació del dret d'edificació;

-que en conseqüència, el dret de construir de l'actora s'ha de limitar; estem, doncs, davant la limitació del dret d'edificar, i no davant d'una prohibició absoluta d'aquest dret.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- El problema exposat en aquest assumpte és doble: d'una part, la legalitat del refús d'acordar el permís de construir; d'altra part, el dret eventual a obtenir una indemnització.

Tercer.- Sobre la legalitat del refús del permís de construir:

No es discuteix que l'església de Sant Martí de La Cortinada formi part del patrimoni cultural andorrà. En aquestes condicions, les limitacions al dret de construir previstes per les ordinacions es poden aplicar en la matèria, ja que les condicions previstes per aquests texts es compleixen.

En aquest cas, es tracta d'apreciar si la construcció hauria estat contrària als imperatius de la protecció del patrimoni històric. Tractant-se d'una qüestió d'apreciació de fet, el jutge s'ha de formar una opinió en funció dels elements aportats per cadascuna de les parts. En aquesta circumstància, el Quart i el Govern aporten elements de fet (principalment, en l'informe de data 2 de juliol de 1996, veure foli 49), mentre que els demandants no aporten cap element de fet contrari.

Resulta per tant de la instrucció que la construcció projectada seria contrària a les ordinacions relatives a la protecció del patrimoni cultural i la demanda de permís de construir ha estat encertadament rebutjada.

Per tant la sentència del Tribunal de Batlles s'ha de confirmar.

Quart.- Sobre el dret a la indemnització:

Els demandants no formulen cap demanda en aquest sentit. El Tribunal no pot per tant plantejar d'ofici aquesta qüestió. Una petició d'indemnització es podrà presentar eventualment dins el marc jurídic fixat per la sentència d'aquesta Sala de data 21 de setembre de 1998 (sentència núm. 98-43).

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pels Srs. C.P. i A.B.

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució del Govern núm. 118/GJ/96 del 13 de novembre de 1996, ratificant el Decret del Quart de la Cortinada de data 2 de juliol anterior, és conforme a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.